

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 210 3840568 ★ ΧΡΟΝΟΣ 26ος - ΑΡ. Φ. 230 ★ ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2009

ΑΛΦΕΙΟΣ - Από τον ΝΥΚΤΙΜΟ στον ΡΟΦΙΑ

Από την απώτερη αρχαιότητα μέχρι σήμερα οι Αιγύπτιοι αποκαλούν την χώρα τους «Δώρο του Νείλου» και κανείς, σε όλη τον κόσμο, δεν τους το αμφισβητεί.

Αλλά και «Δώρο του Αλφειού» είναι η εύφορη, η ευλογημένη γη της Ηλείας και ακόμα περισσότερο η δική μας περιοχή, το Επιτάλιο όπου ήρεμος και μεγαλοπρεπής ο Αλφειός τελεώνει την διαδρομή του και χύνεται στο Ιόνιο πέλαγος.

Πηγάζει από τις δυτικές πλαγιές του Πάρωνα, βυθίζεται δύο φορές σε καταβόθρες και αναφαίνεται, τελικά, στα νότια της Μεγαλόπολης. Δέχεται στην διαδρομή του από εκεί αρκετούς παραπόταμους που τον εμπλουτίζουν, τον Λάδωνα, τον Ερύμανθο, τον Λούσιο, τον Κλάδεο και τον Ελισσόνα.

Ο Όμηρος, που τον ονομάζει «ιερόν ρόνον», τον αναφέρει πέντε φορές στην Ιλιάδα και δύο στην Οδύσσεια ενώ ο Ησίοδος τον γενεαλογεί ως γιό του Ωκεανού και της Τηθύος, τον κατατάσσει δεύτερο σε σειρά - ύστερα από τον Νείλο - σ' έναν κατάλογο είκοσι πέντε ποταμών της τότε γνωστής γεωγραφίας.

Το μεταγενέστερο, κοινό όνομα Ροφιάς με το οποίο όλοι εμείς τον αναγνωρίζουμε είναι πιθανόν παραφθορά του Αλφειός, λέξη που φθονολογικά μετεξελιχθηκε σε Αρφειός ύστερα σε Αρφιάς, σε Αροφιάς και τελικά σε Ροφιάς όπως το αδελφός έγινε αδερφός και το ήθη σε ήρθα.

Κατά μία απόπειρα ετυμολογίας το όνομα Αλφειός προέρχεται από το επίθετο αλφός που σημαίνει υπόλευκος, ασπριδερός, λέξη συγγενής με την λατινική albus που σημαίνει λευκός καθώς και με την αρχαία λέξη άλφιστον που σημαίνει κριθαρένιο αλεύρι. Θα δούμε πιά κάπως το άσπρο χρώμα συνδέ-

εται με την ιστορία του Αλφειού και της Άρτεμης.

Μιά πιά πειστική ετυμολογία εξάγει το όνομα Αλφειός από το ρήμα αλφάνω (ή αλφαίνω) που σημαίνει παράγω, αποφέρω, αποκτώ. Η άφη στην αρχαία μας γλώσσα σήμαινε το κέρδος και αν δεχθούμε την άποψη αυτή ο Αλφειός είναι ο γεννήτορας, ο παραγωγός, ο πλουτοδότης της ζωής.

Γύρω από τον Αλφειό πλέχθηκαν πολλοί μύθοι πέρα από την γενεαλογία του Ησιόδου που τον ήθελε - όπως είδαμε πιά πάνω - γιό του Ωκεανού και πατέρα του Ορσίλοχου και του Φηγέα του ιδρυτή της Ψωφίδος που είναι τα σημερινά Τριπόταμα. Σύμφωνα με άλλον μύθο ήταν απόγονος του Ήλιου και αδελφός του Κέρκαφου που ο ίδιος σκότωσε κάποτε όταν πήλωσαν τα αδελφία για το ποιος ήταν πιά ανδρείος. Βαθειά μετανοιωμένος για την αδελφοκτονία που διέπραξε σε στιγμή παραφοράς και καταδικωμένος από τις αμείλικτες Ερινύες ο Αλφειός ρίχτηκε στον ποταμό Νύκτιμο που από τότε ονομάστηκε Αλφειός.

Άλλος μύθος αναφέρει ότι ο Αλφειός ερωτεύθηκε την θεά Άρτεμη και την κυνήγησε με πάθος και ασταμάτητα σε όλη την Ελλάδα. Την Άρτεμη ακολουθούσαν παντού οι είκοσι Νύμφες που της δώρισε, σαν μόνιμες ακόλουθες, ο πατέρας της ο Δίας στον οποίο είχε δεσμευθεί να παραμείνει, όπως και οι Νύμφες της, ανέγγιχτη παρθένα. Όταν, κατεβαίνοντας από τα βουνά της Αρκαδίας έφθασε αλφιασμένη στα Λέτρινα της Ηλείας κοντά στο ποτάμι που είχε ήδη πάρει το όνομα του Αλφειού και εκεί κινδύνεψε να δαμαστεί ερωτικά από τον ωραίο και ακμαίο ποτάμιο θεό σκέφτηκε

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Απογραφή Αγουλινίτσης AD 1698

Βρισκόμαστε στην Αγουλινίτσα του 1698. Άγρια χαράματα, και τα κοκόρια έχουν ξεσκώσει το χωριό στο πόδι. Δειλά νυκτοπούλια φτεροκοπούν στα χαλάσματα, γαυγίσματα ακροβολισμένων σκυλών και κάπου-κάπου ένας γάιδaros δοκιμάζοντας την τρουμπέτα του. Όσοι κοιμούνται αυτή την ώρα, τυλιγμένοι στα ψαθιά και στις βελόντες, από που να αντλήσουν αναμνήσεις για να γλυκάνουν τον ύπνο τους; Ζούμε τη Βενετοκρατία στο Μοριά (1689-1715). Πατριάρχης στην Πόλη είναι ο Καλλίνικος Β΄, Σουλτάνος ο Μουσταφάς Β΄ και Πάπας ο Κλήμης ο 24ος. Ο ναύαρχος Φρανζίσκο Μοροζίνι πέρασε από την Αγουλινίτσα με τη φλοτίλα του, πηγαινόντας από την Πύλο στην Πάτρα, όπου μπήκε θριαμβευτής το 1686 και μετέτρεψε το μεγαλύτερο τζαμί σε καθολικό ναό του αγίου Ανδρέα. Η Πάτρα τότε είχε 1.615 ανθρώπους και 1.452 άλογα. Η πολιορκία και άλωση της Αθήνας έγινε τον άλλο χρόνο. Είχανε πάει Αθηναίοι προεστοί με τον μπτροπολίτη Ιάκωβο και του έδωσαν 9.000 ρεάλια, ως φόρου υποτελείς, με

την παράκληση να τους ελευθερώσει από τους Τούρκους. Η Αθήνα ζήτημα αν είχε 10.000 ψυχές. Οι Τούρκοι γκρέμισαν το ναό της Αθηνάς Νίκης για να σπύσουν πυροβολαρχία. Στον Παρθενώνα είχαν μπαρουταποθήκη! Εκεί έπεσε η οβίδα και έκανε τη μεγάλη ζημιά στο ναό. «Τυχερή βολή» την ονόμασε ο Μοροζίνι. Για το κατόρθωμά του έγινε δόγης της «Γαληνοτάτης δημοκρατίας»...

Αν ο 15ος αιώνας έμεινε στην ιστορία για την άλωση της Πόλης (1453) και ο 16ος για τη ναυμαχία της Ναυπάκτου (1572), ο 17ος σηματοδοτήθηκε με τη μάχη της Βιέννης, που λίγο έλειψε να πέσει στα χέρια των Τούρκων, έχοντας φτάσει μέχρι τις παρυφές της πόλης (1682). Στην Ευρώπη βασιλεύει απόλυτη μοναρχία. Στην Αγγλία η «ένδοξη επανάσταση» του Κρόμγουελ θεσπίζει το κοινοβούλιο. Ο Πέτρος ο Μέγας αυτοανακηρύσσεται τσάρος πασών των Ρωσσιών και Γραικίας, γιατί ήθελε να «βρέξει τα πόδια του στην Άσπρη Θάλασσα!» Από τότε και το χιλιτοραουδισμένο σιχάκι, που ζέσταινε τις καρδιές

των υπόδουλων ελλήνων και γέμιζε τις δικές μας με ανεξήγητη νοσταλγία, όταν το λέγαμε μαθητές:

Ακόμα τούτην άνοιξη
ραγιάδες, ραγιάδες,
τούτο το καλοκαίρι
καμμένη Ρούμελη.
Όπου νάρθει ο Μόσκοβος
ραγιάδες, ραγιάδες,
να φέρει το σεφέρι,
Μοριά και Ρούμελη.

Στις τέχνες κυρίαρχο στυλ είναι το Μπαρόκ και στην Τσοκάνη κατασκευάζουν το πρώτο πιάνο. Δειλά-δειλά ανατέλλει η μοντέρνα εποχή και η επιστημονική επανάσταση. Υπάρχει μεγάλη άνθιση στις επιστήμες. Το 1687 ο Νιούτων (Νεύτων) εκδίδει το μνημειώδες έργο του «Philosophia Naturalis Principia Mathematica». Ο Γαλιλαίος κάνει τις πρώτες αστρονομικές παρατηρήσεις με τηλεσκόπιο και επαναδιατυπώνει την ξεχασμένη θεωρία του Αναξαγόρα του Σάμιου (3ος πΧ) για το ηλιακό σύστημα. Μιά πλειάδα λαμπρών ονομάτων αναδεικνύονται σε τέχνες και επιστήμες: Λάιμπνιτς, Καρτέσιος, Λοκ, Πασκάλ, (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Ο Αλφειός πανηγυρικά στην Α' κατηγορία Ηλείας

Με τον τερατισμό του πρωταθλήματος της Α2 κατηγορίας ο Αλφειός του χωριού μας, μετά από απουσία ενός έτους επανήλθε στη μεγάλη κατηγορία του νομού μας πανηγυρικά. Ένα γεγονός που αναμενόταν, όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας και που έγινε πραγματικότητα, μετά από τις μεγάλες προσπάθειες διοίκησης, προπονητή και παικτών. Και οι 3 πλευρές έπραξαν στο ακέραιο το καθήκον τους και αξίζουν τα συγχαρητήρια όλων μας.

Στους 30 αγώνες στο πρωτάθλημα της Α2 κατηγορίας ο Αλφειός συγκέντρωσε 67 βαθμούς, έχοντας στο ενεργητικό του 21 νίκες, 4 ισοπαλίες και 5 ήττες και ισοβάθησε στην πρώτη θέση του ομίλου με τον Αστέρα Μαγούλας, ο οποίος αναδείχτηκε πρωταθλητής ενός γκολ στα μεταξύ τους παιχνίδια.

Οι δυο τους λοιπόν μαζί τον Ήφαιστο Βουνάγγου, που τεράτισε τρίτος ανέβηκαν δικαιοματικά στην Α κατηγορία Ηλείας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στο κολπαστικό αυτό πρωτάθλημα η ομάδα του χωριού μας είχε την καλύτερη επίθεση με 71 γκολ, σε αυτό συνετέλεσαν όλοι οι παίκτες και έδωσαν την ευκαιρία στους επιθετικούς να αναδειχθούν κορυφαίοι σκόρερς στην κατηγορία.

Αυτοί είναι οι Καβαθάς με 16 γκολ, (μάλιστα ένας τραυματισμός του τον άφησε πολλές αγωνιστικές εκτός ομάδος, τη στιγμή που προηγείτο στους σκόρερς), Μπάγκας με 15 γκολ, Αγγελόπουλος με 14 γκολ. Αλ. Πρίφτης με 9 γκολ και Παπακω-

στόπουλος με 7 γκολ. Στην τιτίνα αυτή προσπάθεια, θα πρέπει να σημειωθεί ο σύλλογος του χωριού κατάφερε να πετύχει τον στόχο του έχοντας το μικρότερο budget στην κατηγορία. Για την επιτυχία αυτή του Αλφειού μιλάμε στα ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ άνθρωποι της διοίκησης, ο προπονητής και παίκτες. Να λοιπόν τι δήλωσαν.

Χαρ. Ψιλογιαννόπουλος (πρόεδρος): «Δίκαια κερδίσαμε την άνοδο στη μεγάλη κατηγορία. Προπονητής και παίκτες μόχθησαν σε όλους τους αγώνες και δείξαμε ότι πανάξια ανταμείφθηκαν οι κόποι μας. Γιατί η ομάδα μας μόνο στην Α' κατηγορία πρέπει να αγωνίζεται, όμως για να γίνει αυτό και για να έχουμε μια καλή πορεία στην νέα κατηγορία, χρειάζεται ΟΛΟ το χωριό να είναι δίπλα στην ομάδα και να προσφέρει όσο μπορεί.»

Σάκης Καράμπελας (ταμίας): «Πετύχαμε ότι ονειρευόμαστε. Τώρα στην καινούρια κατηγορία για να πετύχουμε τους σκοπούς μας, χρειάζομαστε την αμέριστη συμπαράσταση και βοήθεια όλων, πρέπει να είμαστε ενωμένοι σαν μια γροθιά.»

Τάσος Τσαντίλης (προπονητής): «Πετύχαμε επάξια την άνοδο χωρίς τυμπανοκρουσίες. Με πολλή δουλειά καταφέραμε να ανέβουμε. Αυτή την άξιζαν τα παιδιά που αγωνίστηκαν

στην ομάδα, καθώς επίσης και το χωριό. Όμως στη συνέχεια πρέπει όλοι στο Επιτάλιο να ευαισθητοποιηθούν και να βοηθήσουν και οικονομικά και ηθικά, γιατί αυτά τα παιδιά έχουν μεγάλες δυνατότητες. Όλο σύσσωμοι πρέπει να είναι δίπλα σε αυτά τα παιδιά και τη διοίκηση.»

Βασ. Μερτζάνης (παίκτης): «Όλοι μαζί παλέψαμε για την άνοδο και την κερδίσαμε άξια. Ο Αλφειός έχει μεγάλη ιστορία και έδειξε πόσο καλή ομάδα έχει. Του χρόνου στην Α κατηγορία πιστεύω ότι θα πάμε πολύ καλά.»

Τελετώνοντας αυτό το πανηγυρικό ρεπορτάζ για τον ιστορικό Αλφειό, με την σειρά μας και εμείς οι Επιταλιώτες της Αθηνάς να συγχαρούμε τους διοικούντες, προπονητή και παίκτες για την επιτυχία τους αυτή και τους ευχόμαστε να μας προσφέρουν πάντα παρόμοιες χαρές.

Και συνεχίζουμε πάντα με θέματα του παδοσφαίρου που αφορούν το χωριό μας. Στις τάξεις της διαιτησίας, εκτός από τον έμπειρο Γιώργο Αναστασόπουλο, εντάχτησαν οι Σωτήρης Κόττας και Παναγιώτης Λαμπρόπουλος. Και οι τρεις προαναφερθέντες τα πήγαν πολύ καλά την χρονιά που πέρασε, στις αντίστοιχες κατηγορίες που διαιτητεύσαν. Και σε αυτούς ευχόμαστε ανοδική πορεία.

Ευγενία Λαμπροπούλου

ΣΧΟΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Το σχολικό θέατρο της 17-4-1960 σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου Επιταλίου, ξεκίνησε την παράσταση με ένα θαυμάσιο «ταμπλό βιβάν». Στον «ζωντανό πίνακα» η Ελεημοσύνη βοηθά την φτωχή ανάμεσα σε αγγελάκια. Οι μαθητρίες ηθοποιοί, με χαρακτηριστική έκφραση και στάση, παραμένουν εντελώς ακίνητες για λίγα λεπτά, ανάμεσα στο άνοιξε-κλείσε της σκηνής. Τα σκηνικά έργο του Τζιμή Παπανικολόπουλου από της αρχές της δεκαετίας του '50 και η σκηνοθεσία της δασκάλας Αγγ. Φωτοπούλου. [Αρχείο Στ. Φωτόπουλου]

Το Α.Σ. του Συλλόγου
Ο ΑΛΦΕΙΟΣ
έχεται σε όλα τα μέλη του
Καλό Καλοκαίρι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

1. Βαπτίστηκε στην Αλφειούσα η **Αυγουστίνου Γεωργία-Μαρία** του **Ανδρέα** και της **Αντωνίας**.

2. Βαπτίστηκε στην Αλφειούσα η **Παπαστάθη Ξένη** του **Νικολάου** και της **Θεοδώρας**.

3. Βαπτίστηκε στην Αλφειούσα η **Αργυροπούλου Θεοδώρα** του **Βασιλείου** και της **Βασιλικής**.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

Ο **Αντώνης Φ. Τσουραμάνης** και η **Αναστασία Δ. Γκάννα** τέλεσαν το γάμο τους στον **Ι.Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρος**, Άνω Βριλήσια.

Στο νέο ζευγάρι ευχόμαστε να ζήσει ευτυχισμένο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η **Γιαννοπούλου Λίτσα** συζ. Αρέτου.

2. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Ραπακούλια Λούλα** χήρα Ευσταθίου.

3. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Κωτσάκη Πολυξένη** χήρα Αντωνίου.

4. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Αναστοπούλου Αθανασία** χήρα Χρήστου.

5. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Καλομοιροπούλου Καλλιόπη** συζ. Γεωργίου.

6. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Αβράμη Βασιλική** του Παναγιώτη.

7. Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αλφειούσα ο **Αντωνόπουλος Αντώνιος** του Γεωργίου.

8. Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αλφειούσα η **Μιχαλοπούλου Βασιλική** συζ. Θεοδώρας.

9. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Ανεμοχώρι ο **Σταματελόπουλος Κων/νος** του Γεωργίου.

10. Πέθανε και κηδεύτηκε στο Ανεμοχώρι η **Μαρκόβα Κωστούλα** χήρα Δημητρίου.

11. Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η **Μαρία Αναστοπούλου-Μουλκιότου** χήρα Αθανασίου.

Τους οικείους των εκλιπόντων συμπατριωτών συλλυπούμεθα θερμάς.

Αυτοί που φεύγουν

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Με άφατη θλίψη πληροφορηθήκαμε την μετάσταση του ευπατρίδη συμπολίτη μας που κηδεύσαμε το Σάββατο, 25 Απριλίου 2009, στο Νεκροταφείο Ζωγράφου.

Ο Βαγγέλης Χαριτόπουλος γεννήθηκε πριν από 83 χρόνια στο Επιτάλιο μαζί με τα άλλα τέσσερα παιδιά του Νικολάου και της Διονυσίας, από τους οποίους εμποτίσθηκε με τις υγιέστερες ηθικές και πατριωτικές αρχές που αντικατοπτρίζονταν στην ευγενική του φυσιογνωμία, στους άμεμπτους κοινωνικούς του τρόπους και στην ακοίμητη διάθεση προσφοράς που τον διέκρινε. Πολλοί συμπατριώτες μας - όπως και εγώ προσωπικά - μαρτυρούν με ευγνωμοσύνη την ηθική και υλική συμπαράσταση που δέχτηκαν από τον Βαγγέλη στα πρώτα, δύσκολα, βήματά τους στην, για αυτούς, απρόσπη τότε Αθήνα όταν πρωτοήλθαν για σπουδές ή εργασία.

Ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Επιταλιωτών, αληθινός Επιταλιωλάτρης, ακάματος αρωγός σε κάθε προσπάθεια του Συλλόγου μας και μόνιμη παρουσία σε όλες του τις εκδηλώσεις

Σταδιοδρόμησε με ιδιαίτερη επιτυχία στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος όπου και γνώρισε την άξια σύζυγό του. Απόκτησαν δύο θυγατέρες στις οποίες μεταλαμπάδευσαν όλα τα στοιχεία καλής αγωγής, μόρφωσης και κοινωνικής ευαισθησίας. Η ιδιαίτερη πατρίδα μας όπως και ολόκληρη η Ελλάδα θα ήταν σε ανώτερη βαθμίδα ποιότητας αν είχε περισσότερους πολίτες σαν τον αείμνηστο Βαγγέλη.

Αιωνία σου η μνήμη και ελαφρό το χώμα που σε καλύπτει αλησμόνητέ μας Βαγγέλη.

Σοφία Ζουμπάκη - Μαζαράκη

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Λόγω πληθώρας ύλης η στήλη του ταμιά θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο.

- Ευχαριστούμε όλους τους απανταχού συμπατριώτες για την οικονομική ενίσχυσή τους.
- Για τις συνδρομές σας στο χωριό μπορείτε να απευθύνεστε στον κ. Σάκη Ανδρ. Χίλιο.
- Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού του Συλλόγου: 133/773698-33 Εθνική Τράπεζα IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ GR3201101330000013377369833

ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΕΣ ΣΕ Α.Ε.Ι.

(ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ)

– Ο **Εμμανουήλ Χατζηαντώνης-Ζαρμπολιάς** εισήχθη στην Ψυχολογία Παντείου

– Η **Χριστίνα Ηλιοπούλου** του Αλεξίου, εισήχθη στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

• Από τον Δήμο Βώβλακος λάβαμε τον πιο κάτω πίνακα έργων που ήδη έχουν δημοπρατηθεί.

α/α	ΕΡΓΟ	ΠΡΟΫΠΟΛ. €	ΣΥΜΦΩΝΗΤ.€
1	Επεκτάσεις δικτύου ομβρίων Δ. Βώβλακος.....	253 000.00	-
2	Ασφαττόστρωση δρόμου Μοναστηριού Επιταλίου.....	120 000.00	108 234.59
3	Διαμόρφωση βορείου τμήμ.κεντρ. πλατείας Αλφειούσας.....	50 000.00	-
4	Κατασκευή δρόμων από Λάκκα έως Προφ. Ηλία Αλφειούσας.....	151 000.00	132 880.00
5	Αποπεράτωση οδικού Άξονα Αλφειούσας -Καθηκώμου Β' Φάσ.....	171 000.00	103 523.18
6	Ασφαττόστρωση κεντρικής οδού Αγριδίου.....	64 500.00	-
7	Ανάπλαση πεζοδρομίων οδών Τ.Δ. Επιταλίου.....	82 500.00	-
8	Κατασκευή παραδοσιακής βρύσης στο Τ.Δ. Αλφειούσας.....	6 948.00	-
9	Επισκευή εσωτερικής οδοποιίας Αλφειούσας.....	6 900.00	-
10	Επισκευή εσωτερικής οδοποιίας Επιταλίου.....	3 050.00	-
11	Κατασκευή εγκατ. Αγωνισμ. Στίβου Τ.Δ. Επιταλίου.....	11 200.00	-
12	Ανάπλαση παραδοσιακής κρήνης Τ.Δ.Αγριδίου.....	4 500.00	-
13	Βελτίωση σχολικών εγκαταστάσεων Τ.Δ. Αλφειούσας.....	34 000.00	-
14	Κατασκευή σιφωνίων Τ.Δ. Επιταλίου.....	6 500.00	-
15	Κατασκευή σιφωνίων Τ.Δ. Αλφειούσας.....	6 500.00	-
16	Βελτίωση σχολικών εγκαταστάσεων Τ.Δ. Επιταλίου.....	105 000.00	-
17	Περίφραξη γηπέδου Τ.Δ. Επιταλίου.....	6 984.00	-

• Την Πέμπτη 23 Απριλίου 2009, ημέρα της εορτής του Αγ. Γεωργίου, αναβίωσε το έθιμο της ιπποδρομίας στον χώρο του RADIO OLYMPIA, στο Επιτάλιο. Η βράβευση των συμμετεχόντων και η απονομή των επάθλων έγινε στην πλατεία του Επιταλίου.

Επιστημονικές Διακρίσεις

Στο Νοσοκομείο Kingston του Λονδίνου ειδικεύεται στην Νευροχειρουργική ο Δρ. Νεκτάριος - Κυπριανός Μαζαράκης γιός της συμπατριώτισσάς μας Σοφίας Αντωνίου Ζουμπάκη - Μαζαράκη.

Ο νέος Ασκληπιάδης αποφοίτησε στην αρχή με Άριστα από την Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης, προχώρησε σε μεταπτυχιακές σπουδές στην Νευροφυσιολογία στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου όπου έλαβε το πτυχίο M.Sc. με Άριστα, στην συνέχεια αναγορεύτηκε Άριστούχος Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (D.Phil) στην Νευροεπιστήμη και ύστερα από πενταετείς Ιατρικές σπουδές έλαβε - με Άριστα - το πτυχίο της Ιατρικής (M.B.B.S) από την διάσημη Ιατρική Σχολή του Βασιλικού Κολλεγίου του Πανεπιστημίου του Λονδίνου.

Έχει δημοσιεύσει πολλές πρωτότυπες ερευνητικές εργασίες στο αντικείμενό του που έτυχαν εξαιρετικής υποδοχής και εφαρμογής σε κορυφαία Πανεπιστήμια της Μεγ. Βρεταννίας και των Η.Π.Α..

Ο Δρ. Μαζαράκης αποτελεί κόσμημα του Δήμου μας. Ελπίζουμε -είμαστε αρκετά βέβαιοι- να βρει μιμητές μέσα στα τόσα άξια παιδιά των συμπατριωτών μας που μοχθούν για το καλό το δικό τους, των γονέων τους και της πατρίδας μας. **Ι.Λ.**

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

• Πωλείται γωνιακό ακίνητο στην Κεντρική Πλατεία Επιταλίου αποτελούμενο από μαγαζί 97m² και οικία 95m² με 3 Υ/Δ-Σαλο-τραπεζαρία-Κουζίνα-Μπανιο-μεγάλη βεράντα.

Πληροφορίες τηλ.: 26210-25731.

• Πωλείται οικοπέδο άρτιο οικοδομήσιμο εντός του οικισμού Επιταλίου.

Πληροφορίες τηλ.: 26210-71363, 6972268205.

✉ Αλληλλογραφία ✉

• Ευχαριστούμε τον κ. Κων/νο Χούπη από την Naples, USA, για την επιστολή του και την βοήθειά του προς την εφημερίδα μας.

• Από τον Αθλητικό Όμιλο ΑΛΦΕΙΟΣ Επιταλίου λάβαμε την πιο κάτω επιστολή:

«Κύριε Πρόεδρε, Εκπροσωπώντας το Δ.Σ. του Α.Ο. ΑΛΦΕΙΟΣ Επιταλίου, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η ομάδα μας, την ποδοσφαιρική περίοδο 2008-09, ολοκλήρωσε με επιτυχία τις αγωνιστικές της υποχρεώσεις στο πρωτάθλημα της Α2 Κατηγορίας πετυχαίνοντας την άνοδο στην ανώτερη κατηγορία του Νομού. Προκειμένου να συνεχίσει η ομάδα την εύρυθμη λειτουργία της και να μπορέσει

να ανταπεξέλθει στις οικονομικές υποχρεώσεις και απαιτήσεις της κατηγορίας παρακαλούμε όπως συμβάλλετε στην οικονομική ενίσχυση της ομάδας μας. Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων. Για το Δ.Σ., Ο Πρόεδρος Χαράλαμπος Ψηλογιαννόπουλος.»

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ανταποκρίθηκε άμεσα στο πιο πάνω αίτημα του Α.Ο.ΑΛΦΕΙΟΣ και με ομόφωνη απόφαση του απέστειλε προς ενίσχυση της ομάδας μας το ποσό των 500 Ευρώ, με την ευχή να συνεχιστεί η ανοδική πορεία της και να έχει πάντα επιτυχίες. Ελπίζουμε η κίνησή μας αυτή να βρεί μιμητές μεταξύ των συμπατριωτών.

Παλιές φωτογραφίες

«Τάκου-τάκου, ο αργαλιός μου / τάκου κι'έρχεται ο καλός μου» τραγούδαγε -το καιρό εκείνο- η Σοφία Βέμπο με τη στιβαρή φωνή της. Και είναι τόσα πράγματα που πρέπει να προλάβεις στις προετοιμασίες του γάμου: να αεριστούν τα παλώματα, να τυναχτούν τα χαλιά, να φρεσκαριστούν τα ασπρόρουχα για το κανίσι. Σκάφες, κοφίνες, κακάβια της μπουγάδας, σιδεροστιές και ορθογώνιες πλάκες αγνό σπιτίσιο σαπούνι, αλυσίδα, λουλάκι και χύληση, καταφθάνουν στο μέτωπο των πλυντηρίων. Αλλά δε φτάνει αυτό, χρειάζονται χέρια έμπειρα και δουλεμένα. Πρέπει να επιστρατευτούν γυναίκες έμπιστες, φιλέναδες και γειτόνισσες. Συντρέχτες της Βάσως Δρακοπούλου (οσονούπω κας Μακρυνδημήτη) οι αείμνηστες Αθηνά Μπιστόλαινα και Βαγγελίτσα Κουφολιά (μάννα και θυγατέρα). Εικόνας μιάς άλλης αξέχαστης εποχής, σε μιά κορυφαία στιγμή του κοινωνικού βίου. [Η φωτογραφία μας παραχωρήθηκε από την Αντωνία Κουφολιά]. **Β.Π.**

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΚΩΔ.: 3999

♦

Ιδιοκτήτης
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Γραφεία: Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα

♦

Εκδότης:
Σταύρος Φωτόπουλος
Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα
E-mail: sfoto@tee.gr

♦

Ταμίας:
Χρήστος Μπεκνράς:
Τηλ.: 210 28 18 462

♦

Υπεύθυνος κατά νόμον :
Το Διοικητικό Συμβούλιο

♦

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Ιάκ. Ματαφιάς
Σωνιέρου 17 - Πλ. Βάθη
Τηλ.: 210 52 20 987
E-mail: mataf@otenet.gr

♦

Ετήσιες συνδρομές:
Ιδιώτες Ευρώ 5
Δήμοι - Κοινοτή-
τες - Εταιρείες » 5

♦

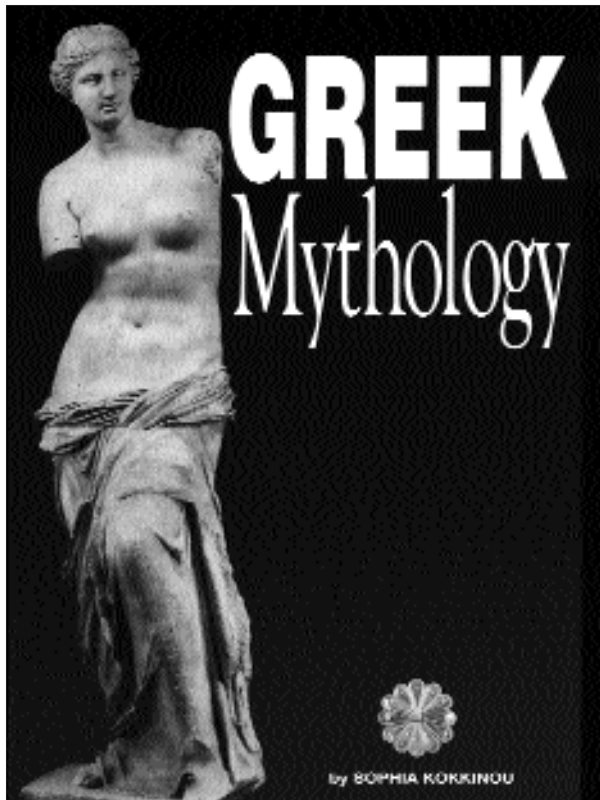
Οι συνδρομές να στέλνονται
στη διεύθυνση:
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Πατησίων 4 - 106 77 Αθήνα

Λογοτεχνία

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Έχει ήδη πραγματοποιήσει την 15η έκδοσή του το βιβλίο **Greek Mythology** της Σοφίας Κόκκινου, Ξεναγού-Συγγραφέως, συζύγου του επίτιμου Προέδρου του Συλλόγου μας Παναγιώτη Κόκκινου. Σε μια ιδιαίτερα προσεγμένη, εύχρηστη και πολυτελή έκδοση, το βιβλίο γραμμένο συνολικά στην Αγγλική γλώσσα, προορίζεται κυρίως για τους ξένους επισκέπτες που θέλουν να

εμβαθύνουν στην μοναδική Ελληνική Μυθολογία. Το άρτια δομημένο κείμενο διανθισμένο με πλήθος επιλεγμένων φωτογραφιών και σκίτσων, ταξιθεύει τον αναγνώστη στον μαγικό κόσμο της Μυθολογίας μας. Από τους Ολύμπιους θεούς τον Δία και την Ήρα στην Αφροδίτη και τον Άρη, από τον ήρωα Ηρακλή στους Θησέα, Περσέα, Ιάσωνα κλπ., από τον μύθο του Δαίδαλου και του Ίκαρου στους πρωταγωνιστές του Τρωικού Πολέμου, σε μια συναρπαστική διαδρομή. Ένα άρτιο και επιστημονικό έργο που κατάφερε να χωρέσει σε 110 μικρού σχετικά μεγέθους σελίδες, ένα βιβλίο που πέραν από την προσφερόμενη γνώση συμβάλλει με επιτυχία στην προβολή προς τα έξω της Μυθολογίας μας, της πολιτιστικής κληρονομιάς μας.

Σ.Φ.

Το Μπαλουκλί

Σαράντα μέρες πολεμά ο Μωχαμέτ να πάρη την Πόλη τη μεγάλη.

Σαράντα μέρες έκαμεν κι ο γούμενος το ψάρι στα χείλη του να βάλη.

Απ' τες σαράντα κι' ύστερα, πεθύμησε να φάγη τηγανισμένο ψάρι.

- Αν μας φυλάγ' η Παναγιά καθώς μας εφυλάγει, την Πόλη ποιός θα πάρη;

Ρίχνει τα δίχτυα στο γιαλό, τρία ψαράκια πιάνει, - Θεός να τα βλογήση!

Το λάδι βάλει στη φωτιά μες στ' αργυρό τηγάνι, για να τα τηγανίση.

Τα τηγανίζει από τη μιά, και πάει να τα γυρίση κι' από το άλλο μέρος.

Ο παραγιός του βιαστικά πετά να του μιλήση και τάχασεν ο γέρος!

- Μην τηγανίζεις γέροντα και μόσχισε το ψάρι στην Πόλη τη μεγάλη!

Την Πόλη την εξακουστή οι Τούρκοι έχουν πάρει, μας κόβουν το κεφάλι!

- Στην Πόλη Τούρκου δεν πατούν κι' Αγαρηνού ποδάρια με φαίνεται σαν ψεύμα!

Μ' αν είν' αλήθεια το κακό, να σηκωθούν τα ψάρια να πέσουν μες στο ρεύμα!

Ακόμ' ο λόγος βάσταγε, τα ψάρια' απ' το τηγάνι, τη μιά μεριά ψημένα,

πηδήξανε κι' επέσανε στης λίμνης τη λεκάνη, γερά, ζωντανεμένα.

Ακόμ' ως τώρα πλέουνε, κόκκινα από το μέρος όπου τα είχε ψήσει.

Φυλάγουν το Βυζάντιο, ν' αναστηθή κι ο γέρος να τ' αποτηγανίση.

Γεώργιος Βιζυηνός (1849-1896)

[Μικρό ενθύμημα της επετείου της Άλωσης της Πόλης. Επιλογή του Β.Π.]

«Ο Ιούλιος το Γενάρη»

Πού να 'ναι αυτός ο πλίσιος, αναρωτήθηκε ο Ιούλιος, ξαπλωμένος νωκελικά πάνω στην αναπαυτική ψάθινη πολυθρόνα, μπροστά στο τζάκι που ακόμα σιγόκαιγε. Έξω, του διαόλου το κρύο, πού να τρέχεις τώρα στη γειτονιά, δε πάει να... κι ας ήταν και Γενάρης. Σήκωσε βαριεστημένα τον παχύ του σβέρκο, έριξε μια ματιά έξω από το κλειστό παράθυρο, γύρισε πλευρό κι αποκοιμήθηκε ξανά.

Οκτώ παρά τέταρτο. Ο άνθρωπος είναι 19ος σε μια ουρά στην Εφορία, που δείχνει ατέλειωτη. Έχει να καταθέσει τιμολόγια και αποδείξεις, να πάρει τη βεβαίωση, να τρέξει στο τμήμα ΦΠΑ, να πάρει τα αντίγραφα του βιβλίου εσόδων, να γυρίσει ξανά στον Έφορο, στις 11 έχει ραντεβού, να ζητήσει διακανονισμό, το λιγότερο που θα δεχτεί -α, όλα κι όλα- είναι 24 μηνιαίες δόσεις, το πολύ των 250 ευρώ η καθεμία. Πού να βρεις κάθε μήνα τόσα λεφτά! Και τι να κάνεις; Όλος ο κόσμος έτσι παλεύει. Έχει ο Θεός. Περιμένοντας, βυθισμένος στις σκέψεις, το 7 νούμερο χτύπαγε στον φωτεινό πίνακα. Το μυαλό του μια στιγμή πετάχτηκε πίσω στο σπίτι και στον Ιούλιο. Ξέχασε να του γυμίσει το μπολ κροκέτες, πανάθεμά τον κι αυτόν....

Ο γάτος κάποια φορά ξύπνησε. Κατέβηκε τεμπέλικα την καρέκλα, ανακλαδίστηκε για καλά, έτριξε τα κόκαλά του, κοίταξε τα νύχια του, εντάξει, βγήκε στο μπαλκόνι. Μύρισε ναζιάρικα τον αέρα, παλιόκαιρος, κρύο, δε βαριέσαι, κάθε μέρα έβγαζε και περισσότερη τρίχα, πυκνή, αφράτη, δε νοιαζόταν. Κατέβηκε τη σιδερένια σκάλα, στη γωνία στάθηκε, κρυφοκοίταξε στην αυλή. Η Φρύνη κυλιόταν χαδιάρικα στο τοιμίεντο, τα μεγάλα μάτια της τον κοιτούσαν επίμονα, ήταν ο καιρός να γίνει μάνα κι ο Ιούλιος της έκανε και της παραέκανε για πατέρας των παιδιών της. Δεν έδωσε σημασία. Βαριόταν. Την προσπέρασε απαθής, ενώ πίσω του πέντε-έξι ξένοι κεραμιδόγατοι άρχισαν να μαζεύνονται. Η φύση πρόσταζε τη φυλή να πολλαπλασιαστεί και όλοι θα υπάκουαν στο καθήκον. Πήδηξε μ' ένα σάλτο την εξώπορτα και τράβηξε για τον κοντινό υπόνομο. Σχεδόν αμέσως, η αλάνθαστη μύτη του μύρισε ποντικό. Δεκάρα δεν έδινε πα, αν το αφεντικό του είχε ξεχάσει να του ρίξει φαγητό. Μπροστά, στα 50 μέτρα, τον περιμένε εκλεκτός μεζές. Τα σάλια του ήδη έτρεχαν.

Ο άνθρωπος δυσφορούσε μέσα στο αυτοκίνητο. Σχεδόν μισή ώρα, κολλημένος στο ίδιο σημείο. Κι αυτό το ραδιόφωνο... ποια να 'ναι άραγε αυτή που ωρύεται τόσο ώρα «ματώνω ματώνω χωρίς εσένα λιώνω, ματώνω ματώνω εσένα θέλω μόνοοοοοοοοο», άνθρωποι περνούν εμπρός από τ' αμάξι, βυθισμένοι σε σκέψεις, κωμένοι μέσα σε ζεστά μπουφάν, σε γούνες, παλιόκαιρος, παλιοζωή, κουράστηκε. Προχώρησε λίγα μέτρα και τον ξανάπασε φανάρι....

«Θα τα παρατήσω, σκέφτηκε. Θα τα παρατήσω και θα 'ναι μέρα μεσημέρι. Και τι να κάνεις; Νοίκια είναι, έξοδα είναι, αμάξι, βενζίνες, λογαριασμοί, και τι να κάνεις...».

Έβαλε πρώτη και σιγά-σιγά πήρε το δρόμο για το γραφείο.

Βαρυτομάχιασε. Γύρισε πίσω, στην εξώπορτα βρήκε ένα μπολ γεμάτο νερό. Ήμια λίγο, μπήκε μέσα και ξάπλωσε πάνω στην παλιά φλοκάτη. Ωραία να ξαπλώνεις μια ώρα μετά το φαί, δεν είναι;

Ψυχή δεν είχε πατήσει στο γραφείο. Κοίταξε την ώρα. Ίσα

που προλάβαινε το ραντεβού του. Άφησε μια παραγγελία στην κοπέλα, μάζεψε δυο-τρία βιβλία και τρέχοντας κατέβηκε τα σκαλιά. Στο δρόμο, μόλις που προλάβει τον τροχονόμο να μην του κόψει κλήση. Τον παρακάλεσε και τη γλίτωσε. Ξαναμπήκε στο αυτοκίνητο. «Δεν πάνε καλά οι δουλειές, μονολόγησε. Δεν πάνε καλά».

Κοιμόταν. Σαν ζώο...

Δώδεκα σχεδόν. Να πάει μια βόλτα από δυο-τρεις πελάτες, μην έχουν κανά λεφτό. Δεν κατάφερε να προσαρμόσει τη δόση κάτω από τα 300 ευρώ το μήνα. Μπήκε στο αμάξι. Να πάει Χαριλάου Τρικούπη. Ωραία και κάποτε έφτασε. Και πού παρκάρει κανείς; Περιπάτησε, ποιος ξέρει πόσο, κουράστηκε, έφτασε όμως, σταμάτησε να πάρει μια ανάσα. Το αφεντικό έλειπε. Κάθισε, ζήτησε έναν καπουτσίνο, δε βαριέσαι, θα πίνανε αργότερα στο γραφείο, έτσι κι αλλιώς το κινητό δε χτύπησε, κανείς δε τον ζήτησε. Στο δίπλα τραπέζι, ο έρωτας έγλειψε παθιάρικα το καλαμάκι του φραπέ.

Ο έρωτας! Ποιος να τον σκεφτεί τώρα...

Πλήρωσε κι έφυγε. Θα περνούσε ξανά το απόγευμα. Καφέ-τέρια ήταν, αυτοί δεν κλείνουν τις Τετάρτες. Θα τον έβρισκε σίμερα, έπρεπε να τον βρει, τι θα γίνει, χρειαζόταν λεφτά.

Μια παρά τέταρτο... Είδη καπιτιστού. Δεν κάπνιζε. Όχι για λόγους υγείας. Δεν κάπνιζε. Ο Βαγγέλης ήταν εκεί. Του 'δωσε κάτι λίγα. Όχι όλο το μηνιαίο, κάτι λίγα, δε βαριέσαι, δύσκολα τα φέρνουμε όλοι, σ' ένα καζάνι βράζουμε όλοι, ας είναι. Μπήκε σ' αμάξι. Κουράστηκε. Τα φανάρια στα ίδια χρώματα, πώς διάολο είναι περισσότερη ώρα κόκανα, άδικο δεν είναι; Να φύγει απ' το κέντρο, να γυρίσει σπίτι, κουράστηκε, όχι, να περάσει απ' το γραφείο.

Πέρασε. Δυο και, ψυχή δεν είχε πατήσει... Η κοπέλα έλειπε, κάπου την είχε κοπανήσει, είχε κι ένα φίλο, το ήξερε, δε βαριέσαι, θα γύριζε σε λίγο, πάντα γύριζε, κι αυτή απλήρωτη δυο μήνες... Το κεφάλι του, λίγο τα ντεπόν, σε ποιο συρτάρι είναι τα ντεπόν. Ναι....

Σχεδόν τέσσερις πα, μπήκε στο σπίτι. Στο δρόμο τσίμπησε κάτι, υπήρχε ένα Γκούντυς στην Κηφισίας, ψηλά, τι να φας, θα τον πείραζαν κάποτε, το ήξερε, το έ-

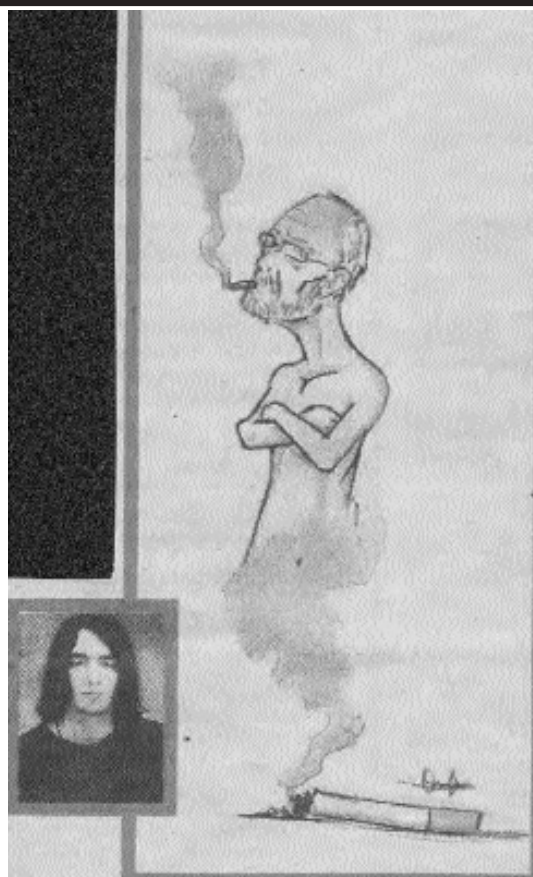
ντερό του τελευταία δεν είναι όπως ήταν. Να κάνει ένα ντους, να βγάλει λίγη βρώμα της πόλης από πάνω του και να ξαπλώσει. Έπρεπε να φύγει σε δυο ώρες να συναντήσει πελάτες, έπρεπε να μαζέψει λίγα λεφτά, ο Έφορος ήταν ανένδοτος βλέπεις, 300 ευρώ το μήνα, πού να τα βρεις, πού να τα βρίσκεις κάθε μήνα. Στην πολυθρόνα ο Ιούλιος άνοιξε το ένα μάτι και αμέσως το έκλεισε. «Α, ήρθε, σκέφτηκε, καιρός ήταν». Ο άνθρωπος πέταξε τα ρούχα του στο πάτωμα και πήγε στο μπάνιο. Σε λίγο γύρισε, ωραία μύριζε, παραμέρισε λίγο τον γάτο και κάθισε στην αγαπημένη του πολυθρόνα αφήνοντας έναν αναστεναγμό, βγαλμένο από βαθιά μέσα του. Ο Ιούλιος ενοκλήθηκε, είναι αλήθεια, μα βολεύτηκε στην άκρη, άλλωστε του ανθρώπου ήταν, αυτό το αναγνώριζε. Κάποτε, ένωσε την παλάμη του να τον χαιδεύει. Μμμμμμμ, δεν ήταν άσχημα, σε λίγο, ο άνθρωπος, τον πήρε στα γόνατά του, πάνω στην βρεγμένη πετσέτα δεν ήταν άσχημα, αδερφέ. Άρχισε να στριφογυρίζει, βρήκε τη βολή του, ξεκίνησε να ρόγχει σχεδόν ευτυχισμένος. Άκουσε τον άνθρωπο να μονολογεί: «Οι δυο μας είμαστε, Ιούλιε, οι δυο μας», του είπε. «Εγώ και συ, καρδούλα μου», και συνέχισε να χαιδεύει το μεγάλο, κανελί κεφάλι του.

Ο Ιούλιος σήκωσε μια στιγμή τα μεγάλα του μάτια και κοίταξε τον άνθρωπο. Σα να 'χε δακρύσει, του φάνηκε. Τριφτίκε πάνω στην κοιλιά του, προσπάθησε να του δείξει ότι τον αγαπάει, έμπηξε ναζιάρικα τα νύχια του στα πόδια του ανθρώπου, να μπορούσε, λέει, να τον αγκάλιαζε, όπως είχε δει να κάνουν οι άνθρωποι, όπως είχε δει μια φορά εκείνο το κορίτσι που είχε φέρει στο σπίτι, που αγκάλιαζε το αφεντικό του και που πα δεν ξανάρθε, πού να 'ναι εκείνο το κορίτσι αλήθεια, που και κείνη τον χαιδεύε τον Ιούλιο, και που εκείνες τις ημέρες ήταν καλύτερα το αφεντικό του, δεν τον πονούσε το έντερό του τότε, μα δε μπορούσε, δε μπορεί ένας γάτος να αγκάλιασει κανέναν, είδε τον άνθρωπο να σουχάζει πα, είχε γείρει δεξιά το κεφάλι του, έτσι κοιμούνται οι άνθρωποι, το ήξερε, δεν κουλουριάζονται αυτοί, γύρισε πλευρό μέσα στην αγκαλιά του ανθρώπου και αποκοιμήθηκε ευτυχισμένος.

Βασίλης Τσαγκρής

ΘΟΔΩΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ο Θοδωρής Οικονόμου γιος του καταξιωμένου στιχουργού Τάσου Οικονόμου και της συμπατριώτισσας μας Αθηνάς Κουφολιά, είναι σπουδαστής της ΑΚΤΟ. Το σκίτσο που εκπόνησε στα πλαίσια της αντικαπιλιστικής εκστρατείας, αναδεικνύει την έμπνευση και το ταλέντο του νέου σκιτσογράφου. Τα συγχαρητήριά μας και ευχές για μεγαλύτερες ακόμα επιτυχίες.

ΑΛΦΕΙΟΣ - Από τον ΝΥΚΤΙΜΟ στον ΡΟΦΙΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1) το ακόλουθο τέχνασμα. Πήρε λίγη άσπρη λάσπη από την όχθη του ποταμού την άλειψε στο πρόσωπό της και διάταξε τις Νύμφες της να κάνουν το ίδιο. Ο Αλφειός δεν μπόρεσε να διακρίνει ποιά ήταν η θεά ανάμεσα στις είκοσι μία γυναικείες μορφές, δίστασε, τα έχασε και αποσύρθηκε ντροπισμένος, κυνηγημένος από τα κοροϊδευτικά περιγελάσματα των Νυμφών.

Από το επεισόδιο αυτό η Άρτεμη, και μόνο στην Ηλεία, είχε τις επωνυμίες Ποταμία, Αλφειαία, Αλφειωνία και Αλφειούσα.

Αλλά ο Αλφειός δεν νρέμισε. Όσο κυνηγούσε την άπιστη Άρτεμη δεν έβλεπε την ομορφιά των Νυμφών της. Όταν, όμως, το πήρε απόφαση ότι η Άρτεμη δεν ήταν ερωτικό βραβείο κανενός ένοιωσε ότι ήταν ερωτευμένος με την πανέμορφη Νύμφη Αρέθουσα και την κυνήγησε με το ίδιο πάθος και πείσμα. Με τέχνασμα την ξεμονάχιασε, ενώ εκείνη κυνηγούσε, κοντά στην εκβολή του ομώνυμου του ποταμού. Η Αρέθουσα, στην ακρογιαλιά, προσευχήθηκε παρακλητικά για σωτηρία στην Άρτεμη που αμέσως της έδωσε υγρή, υδάτινη μορφή. Ο Αλφειός πήρε τότε και αυτός την υγρή, υδάτινη μορφή του, την ένωσε με κείνη της Αρέθουσας και την έφερε κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας - χωρίς να ανακατεύεται με το αμμυρό νερό - στο νησί Ορτυγία της Σικελίας εκεί όπου αργότερα χτίστηκαν οι Συρακούσες και όπου ακόμα υπάρχει η περίφημη πηγή Αρέθουσα.

Οι αρχαίοι πίστευαν ότι πολύ συχνά ο Αλφειός την επισκέπτεται - υποθαλάσσια - στην Σικελία λέγοντας ότι μιά φιάλη που έπεσε στον παραποταμό του τον Κλάδεο εμφανίστηκε ύστερα από καιρό μέσα στην πηγή Αρέθουσα. Και ότι όποτε γίνονταν Ολυμπιακοί Αγώνες με θυσίες που θόλωναν τα νερά του Κλάδεου και του Αλφειού το θόλωμα εμφανιζόταν, λίγες μέρες αργότερα, και στα νερά της Αρέθουσας στην Σικελία.

Για να έβγαζουμε, όμως, στο σήμερα, εκτός από την μυθολογία, αλλά και την πλούσια ιστορία, η περιοχή των εκβολών του Αλφειού έχει να επιδείξει ασύγκριτες φυσικές ομορφιές που πρέπει - με πρωτοβουλία των ίδιων των Επιταλιωτών - να προστατευθούν από κάθε ανεπαρκή αλλοίωση και βεβήλωση. Πρέπει να συνεχίσουμε να είμαστε υπερήφανοι για την ζωντανή ομορφιά του τόπου μας, όχι να καταντήσουμε ποτε να την αναπολούμε και να φτάσουμε να διηγούμαστε στα παιδιά και στα εγγόνια μας πόση ομορφιά, μορφοποιημένη με μύθο και ιστορία, χάσαμε για πάντα για χάρη της κοντόφθαλμης απληστίας μας.

Όσοι είναι ευαίσθητοι, πληροφορημένοι αλλά και προικισμένοι με την ισορροπημένη αντίληψη για την ζωή γνωρίζουν και επιδιώκουν να κάνουν πράξη τον δύσκολο συνδυασμό της προστασίας του περιβάλλοντος με την οικονομική του αξιοποίηση.

Μόνο οι αναισθητοί, οι απληροφόροί και οι εγώδουλοι ε-

πιδιώκουν το άμεσο, αρπακτικό κέρδος ή και την άκοπη διευκόλυνση, την βοήθη τους, χωρίς να σκέφτονται τα δικαιώματα των γενεών που ακολουθούν αλλά και το ίδιο το μεσοπρόθεσμο οικονομικό συμφέρον τους. Φτάνει μόνο η διαπίστωση ότι στην εποχή μας ο κύριος πόρος της χώρας μας προέρχεται από τον Τουρισμό σε βαθμό που επίσημα χεϊρή τον αποκαλούν «βαρειά βιομηχανία». Και είμαστε τυχεροί που το Επιτάλιο βρίσκεται τόσο κοντά στην τόσο πολυσύχναστη Ολυμπία έχοντας την δυνατότητα να δεχθεί την κατάλληλη επέκταση της επισκεψιμότητας στον ευρύτερο χώρο, μέχρι τις εκβολές του «ιερού ρόου» του Αλφειού.

Προσπαθώ να φανταστώ την ονειρική ομορφιά - στην αρχαιότητα - ανάπλευση του Αλφειού που γινόταν με βάρκες από την θάλασσα μέχρι και την Ολυμπία. Προσπαθώ να το φανταστώ εγώ που είμαι πλάσμενο από νερό και χώμα του Αλφειού όπως και τόσοι συμπατριώτες μου που πέρασαν τις παιδικές καλοκαιρινές τους διακοπές στις όχθες του, έπαιζαν, λούσθηκαν και έφαγαν τα ψάρια που αφθονούσαν στα τότε καθαρά νερά του.

Άς κάνουμε μαζί μιά προσπάθεια να φανταστούμε τι θα συμβεί όταν γίνει ο κλειστός, ασφαλής αυτοκινητόδρομος που θα συνδέει τον Πύργο με τα μεγάλα αστικά κέντρα της Πάτρας και της Αθήνας, όταν θα γίνει παγκόσμια συνείδηση ότι ασφαλείς Ολυμπιακοί Αγώνες θα μπορούν να γίνονται μόνο στην Ελλάδα και, αν ακόμα αυτό δεν γίνει, ότι η έδρα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής θα πρέπει να μεταφερθεί από την καταχνιά της Δυτικής Ευρώπης στην ηλιόχαρη Ολυμπία, όπου και ανήκει. Άς φανταστούμε την αποκατάσταση της λίμνης και τι θα σημαίνει για το μικροκλίμα, την αλιεία και τον υδροφόρο ορίζοντα. Άς φανταστούμε ...

Αλλά άς βάλω εδώ χαλινάρι στην φαντασία για να κάνω μιά διαπίστωση που δύσκολα επιδέχεται διάψευση. Το Επιτάλιο μας έγινε πραγματικά πολύ πιο όμορφο και νοικοκυρεμένο τα τελευταία χρόνια χάρη στις δραστηριότητες της Τοπικής του Αυτοδιοίκησης. Αυτό δείχνει ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν προς το καλύτερο - παρά τις δυσκολίες και τις αντιδράσεις - όταν άνθρωποι με μυαλό, ήθος και ενεργητικότητα τα αναλάβουν.

Και επειδή αποφεύγω την γενικευμένη, δυστυχώς, μεμψιμοιρη απαισιοδοξία του «τίποτε δεν γίνεται, τίποτε δεν αλλάζει» που είναι η απόπειρα δικαιολόγησης της οκνηρίας, της απραξίας και του βολέματος θέλω να κάνω μιά πρόταση στον Σύλλογό μας. Να θέσουμε θέμα στην επόμενη Γενική Συνέλευση: να υποβληθούν προτάσεις για ήπια, αγροτική, οικολογική και τουριστική ανάπτυξη της περιοχής των εκβολών του Αλφειού.

Με λίγη φαντασία και κάπως πηλότερο πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ μας και μεταξύ γενεών θα ωφεληθούμε όλοι, ηθικά και υλικά.

Σοφία Α. Ζουμπάκη - Μαζαράκη

Απογραφή Αγουλινίτσης AD 1698

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Κέπλερ, Ρέμπραντ, Μίλτον, Σπινόζα, Ρομπέντς, Τορκελλί, Βερμύερ, Μολιέρος, Ρακίνας, οι δύο βενετσιάνοι μαέστροι Βιβάλντι και Αλμπινόνι και άλλοι πολλοί. Αλλά τα πρακτικά οφέλη της προόδου έρχονται με μεγάλη καθυστέρηση, ώστε οι συνθήκες διαβίωσης το 17ο αιώνα δεν διέφεραν και πολύ από το Μεσαίωνα.

Η Βενετική Γερουσία όρισε τρεις κυβερνήτες για το βασίλειο του Μορέως (Regno della Morea), τους Τζιρόλαμο Ρενιέρι, Δομένικο Γκριπί και Μαρίνο Μικιέλι. Το βασίλειο χωρίστηκε σε τέσσερις περιφέρειες. Οι βενετσιάνοι επιδόθηκαν με ζήλο στην ανασυγκρότηση του Μοριά, σαν αντιστάθμισμα για την απώλεια της Κρήτης. Μεγάλη σημασία έδωσαν στα φρούρια του Παλαμυδίου, της Μεθώνης, Κορώνης κ.α. Για την άμυνα της Πελοποννήσου ο δραστήριος αξιωματικός Γκριμάνι σχεδίαζε ένα δίκτυο παρακίτων φρουριών που θα επικοινωνούσαν μεταξύ τους με «μάσκουλα» (κανόνια). Αυτό θα απέτρεπε τους πειρατές, θα διευκόλυνε το εμπόριο και τον υγειονομικό έλεγχο των ταξιδιωτών και θα άφηνε τον κόσμο απερίσπαστο στις δουλειές του. Ένα τέτοιο πόστο υπήρχε μέχρι πρόσφατα στον Καϊάφα (πρωτό γίνετο δημόσιος σκατών). Προσκάλεσαν κιλάδες έλληνες από τα νησιά, την Εύβοια, τη Ροδόνη, την Αττική και τους έδωσαν εγκαταλεημένες εκτάσεις. Ευνόησαν τα αμπέλια, τις ελιές και άλλες μόνιμες καλλιέργειες. Ο προνοπήσις Γκριμάνι παραπονείται, γιατί οι έλληνες προτιμούσαν το σιτάρι, το καλαμπόκι κλπ που τους απέδιδαν γρήγορο εισόδημα. Οι βενετσιάνοι δεν έφεραν καινούργιες καλλιεργητικές μεθόδους. Για την αύξηση της παραγωγής στηρίχτηκαν σε περισσότερα εργατικά χέρια. Μεγάλες εκτάσεις είχαν αρσμευθεί για να έχουν ζωοτροφές τα άλογα των δραγόνων. Η υλοτομία έγινε με σύστημα. Η ναυπηγική είχε προτεραιότητα. Ο Πουκβίλ (1805) είδε κορδέλα (ζυλουργείο) στην Πέρα-Μεριά. Από την Ηλεία έστελναν ξύλα στη Ζάκυνθο για σταφιδοκιβώτια. Εμπόριο καυσόξυλων δε γινόταν λόγω ελλείψεως δρόμων. Στα χωριά έκαιγαν σθουριά. Το δάσος της Στροφυλιάς άρτιζε από τον Καϊάφα και συνεχίζονταν μονοκόμματο πέραν του Αλφειού, μέχρι τον Άραξο. Για το κάστρο της Μεθώνης, έφεραν ξυλεία από τον Καϊάφα μέσω θαλάσσης. Στο Κατάκωλο το δάσος με καρδιές, είχε μήκος 9 βενετσιάνικα μίλια και πλάτος 2 μίλια. Από τα δάση αυτά μόνο λίγα ψωραλέα δέντρα σκόζοντα σήμερα γύρω από τη μονή Σκαφιδιάς, στο βουνό του Κατακόλου και στο Κοτύχι. (Μόνο θλίψη θα μας φέρει συνεχίζοντας να μιλάμε για δάση στην Ηλεία). Αλλά δεν ήταν όλα μέλι-γάλα. Η έκφραση «ο Θεός να σε φυλάει από βενετσιάνικη δίκη και τούρκικο σπάθ», τα λέει όλα. Οι βενετσιάνοι έμποροι είχαν αποκλειστικό μονοπώλιο στις συναλλαγές (μη χάσει η Βενετία θελόνη...). Αντίθετα το εμπόριο ήταν σχετικά ελεύθερο επί Οθωμανών. Ο Πίτερ Τόπιν υπολογίζει σε 536.528 ρεάλια το εισόδημα του Μοριά κατά το έτος 1713-14. Ισοσότητες και καπουτσίνοι καλόγεροι επιδόθηκαν στον προσπλητισμό, με πενιχρά πάντως αποτελέσματα. Ο απόηχος αυτής της ιστορίας έφτασε ως τις μέρες του Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Στο "Ρωμείο Πάσχα" μιλάει για το κάζο που έπαθαν οι Βενετοί, όταν ετόλμησαν να ιδρύσουν δικό τους θυσιαστήριο μέσα στον ορθόδοξο ναό του αγίου Σπυρίδωνα στην Κέρκυρα (il santo Spyridon ha fatto quest caso), οπότε, εμφανισθείς ο άγιος, ματαίωσε τα σχέδιά τους! Οι Βενετσιάνοι στις γαλέρες είχαν και έλληνες κοπηλάτες, αιχμαλώτους από τα νησιά. Τους έλληνες γενικά τους άφηναν απροστάτευτους απέναντι στους Τούρ-

κούς. Οι δικοί μας απογοητευμένοι έστρεψαν τις ελπίδες τους στο «ξανθό γένος», ώπου τελικά η επάνοδος των Τούρκων (1715) συνοδεύτηκε από άγριες σφαγές. Όμως τα βενετσιάνικα αρχεία, περιέχουν έναν ανεκτίμητο πλούτο ιστορικών πληροφοριών και αυτή είναι η μεγαλύτερη προσφορά τους στην πατρίδα μας. Με μεθοδικότητα κατέγραψαν τα πάντα: ανθρώπους, σπίτια, μοναστήρια, χωριά, κτήματα κλπ. Πολλοί αριθμοί έχουν αμφισβητηθεί, αλλά παραμένουν αρκετά ενδεικτικά.

Στην Ελλάδα, χωρίς καμιά πρόσφατη ανάμνηση ελευθερίας ή αξιοπρέπειας, απλώνεται απελπιστική δυστυχία. Ο πληθυσμός ολόκληρης της Πελοποννήσου, με το ζόρι φτάνει τις 200.000. Στον αιώνα αυτόν, εκτός από τους πολέμους, ξέσπασαν μεγάλες επιδημίες και πείνα. Η πανούκλα καθάρισε το 30 έως 60% του πληθυσμού της Ευρώπης. Η πείνα στη Γαλλία το 1693 (επί Λουδοβίκου XIV) εσάρωσε 2 εκατομμύρια ανθρώπους και στη Φιλανδία το 1/3 του πληθυσμού. Η πανούκλα ήταν ενδημική στην Πελοπόννησο επί τρεις αιώνες, ήδη από την εποχή του «Μαύρου θανάτου». Λοιμός είχε αποδεκατίσει και το στρατό του Μοροζίνι όταν πολιορκούσε την Αθήνα, όπως και στο Ναύπλιο, τον ίδιο καιρό, ένα γαλλικό πλοίο έφερε πανούκλα. Για καμινέδες και τρεχούμενο νερό ούτε λόγος. Ο μέσος όρος ζωής ήταν 40-45 χρόνια. Ο Τζιάκομο Κόρνερ (1691), αναφέρεται στους ντόπιους, εξαντλημένους από τις αρρώστιες, την υδροπικία, την κακή θρέψη και τη σκληρή δουλειά. Στα ταξίδια τους οι ξένοι τους είχαν για βαστάζους. Ο Ληκ περνώνας από την Αγουλινίτσα το 1804, κάνει λόγο για «βοϊδοπανούκλα» (στα ελληνικά). Οι χωριάτες εδήλωναν λιγότερα αγόρια για να γλυτώσουν τη στρατολόγηση πεζών και ιπποκόμων, κάτι που μόνο περιστασιακά έκαναν οι βενετσιάνοι. Επίσης εδήλωναν λιγότερη περιουσία για να αποφύγουν το φόρο. Αυτά τα είχε καταλάβει ο Γκριμάνι και τα απέδιδε σε «επίμνηνη δεισιδαιμονία».

Θέλοντας να μιλήσω για την Αγουλινίτσα αναφέρθηκα σε ένα σωρό πράγματα, κοινά για όλους τους ανθρώπους που έζησαν στο Μοριά εκείνα τα χρόνια. Μένει η τελευταία παράγραφος για να ξεφύγω από τον κλοιό της ιστορίας. Η απογραφή (βλέπε πίνακα) δίνει στεγνά τις παραγωγικές δυνατότητες (κάμπος, λίμνη, βοσκότοποι κλπ), αλλά την εικόνα του χωριού πρέπει να την πλάσουμε μόνοι μας. Δε λέει αν υπήρχε σκουόλα, καφετέρια, νοδάρος, καραντίνα, σπετσιέρης, ντουάνα (τελωνείο), μακελάρια (χασάπικο), διβάρι (vivaarium), καζάρμα (αστυνομία), ντοτόρος, εμπόριο κλπ, και πώς ή-

ταν οργανωμένη η κοινωνική ζωή. Υπήρχαν γυναίκες να ξεματιάσουν, να κάνουν το λαϊκό και να σταυρώσουν τη ρουσούμπελη, και μερακλήδες μπαρμπερδες με βδέλες στις γυάλες για αφαιμάξεις; Τα μεσάνυχτα ο αράπης έβγαζε τις λίρες του να βοσκήσουν στο ρέμα; Υπήρχαν ιππότες έτοιμοι να διασταυρώσουν τα ζίφη τους στο πεδίο της τιμής για κάποια δεσποσύνη και ενδιάβασαν τον «Ερωτόκριτο», που είχε κιάλας τυπωθεί στη Βενετία και είχε σπάσει όλα τα ταμεία; Δε μας εκπλήσσει ότι στα 1698 η Αγουλινίτσα διέθετε μόνο 44 οικογένειες (περίπου 4,17 μέλη ανά οικογένεια), παρότι η λίμνη τους εξασφάλιζε καλή τροφή όλο το χρόνο. Το χωριό θα ήταν αποτραβηγμένο στα ψηλόμερα. Εκτός από τις επιδημίες, τους σεισμούς, τις επιδρομές αλλοφύλων και βαρβάρων, υπήρχε και η μάστιγα των πειρατών. Μπαρμπαρέσοι και Καταλανοί κουρσάροι, ήταν διαβόητοι έμποροι σκλάβων. Μιά τέτοια ιστορία αφηγείται ο Παπαδιαμάντης στο «Φτωχό άγιο». Ο κόσμος για να γλυτώσουν «έπαιρναν τα όρη». Αλλά και τα κορίτσια έπρεπε να κρύβονται, αν τύχαινε να περάσει κανένα λερούσι με φανφαρόνους αμορόζους στρατιώτες, οπλισμένους με αρκεβούζια. Εξ άλλου φαίνεται πως ο αν-Γιώργης, σε ωραία και εξέχουσα τοποθεσία, κατέχει τα πρεσβεία μεταξύ των εκκλησιών του χωριού. Ευχάριστα λοιπόν τα νέα για τον ιδάλλο ανακαινιστή του ναού Διονυσάκη Κάσσαρη. Στη χώρα του, οι αγουλινιστοί θα άπλωναν πολυώκρωμες υφαντές κουβερτες κάτω από τα πλατάνια, θα έφερναν τσιγαρίδες και κρασί σε γουρουνίσια φλασκιά και θα έστηναν γλέντι τρικούβερτο, ξεχνώντας για λίγο τη σκληρή ζωή τους, όπως προτρέπει το τραγούδι:

*Για φάτε, πιέτε, βρε παιδιά, χαρείτε να χαρούμε
τούτον το χρόνο τον καλό, τον άλλο
ποιός τον ξέρει,
για ζούμε για πεθαίνουμε, για σ' άλλον κόσμο πάμε.*

Αφήνω τα πραγματολογικά σχόλια της απογραφής (και είναι πολλά) για άλλο δημοσίευμα. Επιστημαίω μόνο, πόση ιστορία κρύβεται σ' αυτά τα παλιομοδίτικα ονόματα (Μάζι, Σκληρού, Ρόβια κλπ) που σήμερα περιφρονούμε. Θαυμάζουμε τέλος, ότι Γκούμας είναι το παλιότερο ιστορημένο όνομα στο δήμο, άρα ο Στέλιος δικαιούται να υψώσει παντιέρα με το οικόσημό του.

*
Πέρασε πολλά αυτός ο τόπος και έμελε να περάσει ακόμα περισσότερα από εμάς τους ίδιους. Καλέ μου κυρ-Αλέξανδρε, το κόμα δε μοσχοβολάει πιά.

Βασίος Πουλόπουλος
(Οι πίνακες θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο).

Η έλλειψη κεντρικής πλατείας σαν σημείο αναφοράς και ψυχαγωγίας στο Επιτάλιο ήταν πάντα κάτι περισσότερο από εμφανές. Μικροί χώροι στον κεντρικό δρόμο και τα πεζοδρόμια στον Αγ. Χαράλαμπε έλυναν εκ των ενόντων το πρόβλημα. Εδώ τέλη δεκαετίας του '50 και η φιλική παρέα απολαμβάνει στον Καλεπανάγιο μπύρα ΦΙΕ στρωμένη στο μικρό διαθέσιμο χώρο. Διακρίνονται από αριστερά οι Γιώργος Ηλιόπουλος, Αντώνης και Ηλέκτρα Λαμπρούλια, Διον. Μπίθας, Παναγ. Λαμπρόπουλος, Μαγδ. Μπίθα και Κική και Φώτης Φωτόπουλος.
(Αρχείο: Στ. Φωτόπουλος)